

24
MAIG

QUI SOM? 2 | DE LA INDEPENDÈNCIA AL PROCÈS CONSTITUENT 3 | CAP A LA RUPTURA DES DELS MUNICIPIS 3 | ECONOMIA I TURISME,
PUNXAR A TEMPS LA NOVA BOMBOLLA 4 | CAP AL FEMINISME I LA LLIBERTAT SEXUAL 4 | TRANSPORT, PÚBLIC I DE QUALITAT 5 | EPITAFI DE
LA SEVA BARCELONA 5 | LA BARCELONA DELS BARRIS 6-7 | ENTREVISTA A DAVID FERNÁNDEZ 8 | ENTREVISTA A MARÍA JOSÉ LECHA 8

BARCELONA A LES TEVES MANS

ENTREM AMB FORÇA!

CANDIDATURA RUPTURISTA
A L'AJUNTAMENT DE BARCELONA

Capgirem
Barcelona

capgirembcn.cat

QUI SOM?

MARÍA JOSÉ LECHA GONZÁLEZ

Veïna del Fort Pienc. Treballa d'administrativa a l'Hospital de Sant Pau des de l'any 1975. Activista sindical de la Federació de Treballadors

i Treballadores de Catalunya (FTC-IAC), membre del comitè d'empresa i del grup de treball de sanitat de la CUP.

MARIA ROVIRA I TORRENS

Viu a Sagrada Família. Participa d'espais feministes, és membre de l'Associació de Veïnes i Veïns de Sagrada

Família i focalitza l'activitat en la construcció del moviment juvenil des de fa 10 anys. Membre de la mesa del consell polític nacional de la CUP.

JOSEP GARGANTÉ I CLOSA

Veí de la Vila de Gràcia. Treballa com a conductor a Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) des

de fa 12 anys. Membre de la CUP de Gràcia, de la Coordinadora Obrera Sindical (COS) i soci del Casal Popular de Nou Barris Tres Voltes Rebel.

EULÀLIA REGUANT I CURA

Treballa a Lafede.cat (organitzacions per a la justícia global). Va formar part de l'associació Justícia i Pau.

Sòcia de FIARE-Banca Populare, especialista en finances ètiques, i de l'Ateneu Francesc Layret del barri de Sant Antoni.

OSCAR SIMÓN BUENO

Veí de Sants. Professor interí. Membre de la CUP, del col·lectiu En Lluita i de la IAC. Activista anticapitalista implicat en les lluites

de Barcelona des de l'any 2000: moviment antifeixista, moviment antiglobalització, àmbit de l'habitatge, assemblea de Barcelona, lluites laborals, moviment 15M, marxes de la dignitat.

La Barcelona que volem per a totes les veïnes és la de la dignitat, la de l'alegria, la de la llibertat. És la ciutat on cap persona viu sense sostre, pa, treball ni llibertat. És la Barcelona construïda des de la il·lusió d'assolir una vida digna que ens permeti desenvolupar-nos com a persones lliures en un país lliure. Malauradament, ens queda un llarg camí per recórrer, però estem convençudes que entre totes entrarem amb força i ho aconseguirem. Totes juntes en serem les protagonistes.

Barcelona ha estat convertida en els darrers 30 anys en una ciutat apardor, en una marca, en una ciutat on molta gent viu sota el llindar de la pobresa, on cada cop més gent passa gana, en una ciutat marcada per l'opacitat de la gestió i execució de polítiques que van en detriment de les persones que vivim, treballem, estudiem i ens socialitzem als carrers dels barris de la nostra ciutat.

Alhora, però, durant aquests darrers 30 anys, la ciutat ha esdevingut un espai d'autoorganització del teixit veïnal, de recuperació de l'espai públic com a element de socialització i articulació de somriures, de petites vic-

tòries, d'espais de trobada entre la gent més jove i la gent més gran –tants cops menystinguda i oblidada pels diferents partits que han estat al capdavant de l'Ajuntament– i de grans espais de suport que s'han articulats per fer front a aquestes situacions d'injustícia social. La CUP - Capgirem Barcelona som mares, pares, fills i filles d'aquestes reivindicacions, d'aquesta acció comunitària que pas a pas hem estat defensat per una vida digna dels barris de Barcelona. Perquè ens mereixem viure dignament a la nostra ciutat!

Per aconseguir una vida digna hem decidit ajuntar-nos i, unint els nostres coneixements i les nostres forces, plantar cara a tots els que ens han portat a la situació d'emergència social que vivim. Actualment a la ciutat de Barcelona un 30 % de les veïnes viuen sota el llindar de la pobresa, cada dia hi ha 15 famílies que es queden sense llar havent-hi 90.000 pisos buits, la malnutrició s'ha instaurat com una realitat en augment, un 17 % de les persones no tenen feina, i les dones moren als carrers de Barcelona com a conseqüència d'una societat patriarcal que les ha exclòs sistemàtica-

ment del centre de la política. Nosaltres hem dit prou i volem entrar amb força perquè sabem que és una necessitat capgirar aquesta situació. Cal que entre totes ho aconseguim!

Així doncs, des d'aquesta candidatura busquem ser una eina al servei dels moviments populars de tots els barris de la ciutat i de totes les veïnes. Amb l'articulació de la crítica, la resistència i l'autoorganització de la classe treballadora pretenem posar fi a l'apropiació de la riquesa per part de les elits econòmiques, i a l'opacitat i la impunitat dels lobbys de la ciutat.

Alhora, la CUP - Capgirem Barcelona es compromet a endegar un procés constituent de base i democràtic, que faci de la independència un camí per articular un projecte polític al servei de les classes populars. Aspirarem, doncs, a fer de Barcelona un motor de la independència i de la solidaritat amb els pobles de la Mediterrània i del món. I no només hi aspirem, farem de Barcelona un dels músculs necessaris per avançar cap a la construcció d'uns Països Catalans lliures i sobirans. ■

1a TPM

29 de març, 2014, Barceloneta

S'elabora una proposta d'intervenció política a la ciutat, caminant cap a una candidatura per a les properes eleccions municipals, des de la imprescindible ruptura amb el model de ciutat vigent.

Declaració política de compromís

2a TPM

19 de juliol, 2014, Gràcia

Es debat al voltant de quina relació hauria de tenir la candidatura amb els moviments socials, els sectors en lluita i les classes populars i s'inicia l'elaboració d'un balanç de la ciutat.

Principis d'intervenció política

TROBADA POPULAR MUNICIPALISTA

DE LA INDEPENDÈNCIA AL PROCÉS CONSTITUENT

Des de l'any 2006 els Països Catalans, i Catalunya en particular, viuen un cicle de mobilització popular per la independència que qüestiona obertament les bases del règim del 78. Aquest qüestionament ha posat en alerta els poders fàctics de l'estat i l'oligarquia, catalana i espanyola, per tal de frenar un procés d'independència que, amb una base eminentment popular, podria fer caure els seus privilegis de classe.

Aquestes eleccions municipals esdevenen, en el marc del procés independentista, un punt d'inflexió per tal de fer-lo irreversible i dotar-lo de garanties democràtiques que permetin l'obertura d'un procés constituent popular. Malgrat alguns intentin desnaturalitzar el conflicte polític existent amb l'estat, no és temps d'ambigüitats sinó de claredat en les propostes polítiques.

No obstant això, som conscients que el lideratge institucional de CiU i ERC està debilitant el potencial de ruptura que la mobilització popular ha aconseguit acumular, i és per això que creiem que cal recuperar el lideratge al carrer. En aquesta cruïlla, fer dels Ajuntaments institucions polítiques al servei de les classes populars és una fita imprescindible per retornar l'impuls polític al territori, garantint el seu èxit front als intents de desmobilització del govern de la Generalitat. En aquest sentit, per a la CUP Capgirem Barcelona l'aposta és clara i decidida: volem la independència per obrir un procés constituent que permeti recuperar la plena sobirania del poble català. ■

CAP A LA RUPTURA DES DELS MUNICIPIS

Som municipalistes perquè entenem la construcció d'un futur digne per a tothom des de la base. La democràcia no permet delegació, ha de ser directa i, per tant, de proximitat. Mentre això no sigui possible en el conjunt de la societat, els nostres candidats obeeiran, sempre, el mandat popular, endegant processos de decisió col·lectiva i de base per barri, districte o ciutat. I hem començat per triar les nostres candidates i els nostres candidats a les regidories de l'Ajuntament i a les conselleries de districte, en assemblea, però també hem elaborat el programa, en assemblea, recollint les propostes del veïnat, debatent i cercant alternatives, durant mesos.

Som rupturistes perquè entenem que els governs democràtics no ho són només pel fet d'haver estat escollits, sinó pel fet que diàriament s'acreditin com a defensors i garants del mandat popular. Defensem la ruptura amb el règim continuista del 78, no reconeixem la institucionalització d'un règim que va anar a dormir franquista i es va despertar dient que era democràtica, un règim que ha donat continuïtat als aparells de l'estat franquista i que ha utilitzat la pretesa defensa de la democràcia per atacar, persistentment i continuadament, les llibertats individuals i col·lectives.

Som municipalistes rupturistes perquè no reconeixem la legitimitat institucional de l'Ajuntament que ha retallat i privatitzat els serveis públics bàsics, mentre ha

fomentat la construcció d'una ciutat elitista: de l'Ajuntament que condemna a la precarietat a la majoria de la població i expulsa als veïns i a les veïnes dels barris, que tanca el comerç de proximitat i tradicional, utilitzant els diners públics en campanyes d'autocomplaença. Desobeïm i desobeïrem els que representen i legalitzen la pobresa, la precarietat, els desnonaments, la pobresa energètica, la discriminació de les persones pel seu origen o pel seu sexe, la destrucció del medi i dels recursos naturals, l'especulació financera, turística... Obeeïm i obeeïrem el mandat popular perquè som mandat popular.

I a partir del mandat popular, justifiquem la presència en els ajuntaments perquè possibilita:

- Treballar amb el que són les competències municipals (ensenyament, salut, territori...) al servei de les persones, sense renunciar a canviar la pròpia institució.
- Defensar i consolidar els serveis públics i els seus drets socials associats i la seva gestió directa municipal i el seu control col·lectiu.

L'accés a denunciar els comportaments i les pràctiques de les pròpies institucions -i de les persones que les integren- quan no siguin escrupoloses amb les seves funcions i atribucions. Així com quan estiguin al servei del capital o de l'Estat espanyol.

Un altaveu per portar les reivindicacions i lluites del veïnat a l'Ajuntament i per exposar les actuacions de l'Ajuntament al veïnat.

Des del municipalisme defensem l'autodeterminació com un mitjà democràtic per decidir la independència de la nostra nació i per decidir el model productiu i social del nostre poble. Un nou model productiu que subordini els recursos (econòmics, energètics, tecnològics...) a les necessitats de les persones i no al lucre d'una minoria. Un model social que avanci cap al socialisme antiautoritari, on prevalgui l'ètica de la solidaritat i de la col·lectivitat, en comptes del pensament neoliberal capitalista que fomenta l'individualisme, el patriarcat i l'explotació de tots els recursos (humans, medi ambientals...), en benefici de l'acumulació del capital.

Des del municipalisme defensem l'autoorganització per adaptar els serveis, les infraestructures i els equipaments a les necessitats dels barris, descentralitzant quan sigui necessari, mancomunant quan sigui possible i reapropiant-nos de les privatitzacions, sempre. La ciutat som tots, els que han precedit, els que hi vivim i els que hi viuran. No podem permetre i no permetrem l'apropiació del patrimoni comú, ni dels serveis, ni dels espais, ni dels equipaments públics. Volem decidir el nostre present i el nostre futur. Volem preservar i conèixer el nostre llegat per comprendre el present i construir el futur.

Lluitem i lluitarem des dels carrers, barris i ciutats perquè el bon viure de tots sigui el bon viure de cadascú. Demanem el teu vot, però sobretot demanem la teva paraula, el teu compromís, la teva lluita. ■

3a TPM

21 i 22 de novembre, 2014, Sant Andreu i Barceloneta

S'identifiquen els eixos programàtics que haurien de caracteritzar una candidatura municipal de ruptura a Barcelona. Es decideix endegar un espai de contrapoder municipal i un d'institucional.

Constitució d'una candidatura municipal a l'Ajuntament

4a TPM

28 de febrer, 2015, Les Corts

Posada en comú de les assemblees obertes de pobles i barris on s'han proposat caps de llista, candidates de cada districte i les representants de lluites dels eixos programàtics.

Elecció de candidates i presentació de la llista electoral.

ECONOMIA I TURISME, PUNXAR A TEMPS LA NOVA BOMBOLLA

L'especulació turística ha substituït l'especulació immobiliària en la persistència del capitalisme neoliberal en utilitzar la ciutat i les veïnes amb afany de lucre. Ens trobem davant d'un nou cicle d'explotació del màxim benefici en el menor temps possible. L'esgotament d'un model productiu que ens fa receptors de les crisis però no dels guanys ara s'aferra al monocultiu turístic oferint a preu privat el patrimoni comú. L'especulació turística expulsa les veïnes, ofega el comerç de proximitat i destrueix el teixit veïnal, la convivència i la capacitat de mobilització i resistència.

És per això que des de la CUP - Capgirem Barcelona apostem per un gir de 180 graus en l'economia de la ciutat i per fixar la diversificació econòmica al capdavant de la nostra estratègia econòmica. En aquest sentit, l'Ajuntament ha de prendre part de manera activa en la intervenció econòmica creant dues empreses 100 % públiques, en l'àmbit de la construcció i l'obra pública d'una banda, i en el de la producció i la distribució d'energia de l'altra. Així mateix, és imprescindible que l'Ajuntament fomenti la creació de llocs de treball en l'economia social, cooperativa i solidària per tal d'acabar amb el xantatge del treball assalariat privat i explotador.

En paral·lel, cal frenar el creixement de la bombolla turística i l'especulació tot eradicant els pisos turístics a tota la ciutat, frenant la proliferació d'hotels i regulant els Bed & Breakfast en habitatges habituals. Aquestes mesures han d'anar acompanyades d'un pla de decreixement i desmassificació turística i mesures efectives per combatre la precarietat en el sector, i revertir els guanys del turisme en serveis públics per a la ciutat. ■

CAP AL FEMINISME I LA LLIBERTAT SEXUAL

Des de l'estiu passat una dona ha estat assassinada cada mes per part de la seva parella o exparella. Pensem que aquest feminicidi ha de rebre una resposta més contundent per part de l'Ajuntament. Volem una Barcelona lliure de tota violència masclista i per això volem dur a terme un pla de xoc per acabar amb aquesta xacra. És imprescindible que l'Ajuntament doti de recursos els programes d'atenció a les víctimes per tal de garantir-los la protecció i independència necessàries per no haver de conviure amb l'agressor i per evitar que s'acosti a la víctima.

Més enllà de les mesures de xoc immediates, cal dur a terme polítiques preventives. En primer lloc, és necessari combatre l'arrel del problema, el patriarcat, trencant amb una educació i una cultura hegemòniques masculines, masculinitzades i masclistes. La nostra proposta passa per la formació de mestres i professorat dels centres escolars en la coeducació (didàctica, organització escolar, aula, metodologia, transversalitat en el currículum, etc.), així com per la detecció i pre-

vençió de situacions de violència masclista, homòfoba o transfòbica. En segon lloc, cal pensar la ciutat des del feminisme, i això inclou especialment l'urbanisme, a l'hora de pensar i repensar els espais públics per fer-los segurs per a les dones front a les agressions sexuals i la percepció de seguretat.

En un altre àmbit, l'Ajuntament de Barcelona ha estat, des dels governs del PSC i d'ICV, una institució hostil i violenta amb les treballadores sexuals. Des de la CUP Capgirem Barcelona, però, creiem que és imprescindible acabar amb la violència institucional que l'Ajuntament, i en particular la Guàrdia Urbana, exerceix quotidianament contra les treballadores sexuals. Volem garantir que ningú exerceixi la prostitució en contra de la seva voluntat, alhora que volem garantir tots els drets a les persones que exerceixen el treball sexual de manera voluntària. Cal, doncs, abandonar la política d'assetjament policial i institucional, i garantir les condicions de vida i laborals de les treballadores sexuals.

TREBALL, REPRODUCCIÓ I CURES

Les tasques de cura i reproducció recauen de manera quasi exclusiva en les dones, la qual cosa les fa completament dependents dels ingressos de l'ho-

me, els pares o els serveis socials. Cal que Barcelona reconegui aquests treballs i que adopti mesures que permetin descarregar a les dones d'aquesta obligació que assumeixen pel simple fet de ser això, dones. Per això, proposem uns serveis socials universals que garanteixin la independència de les persones, la creació de menjadors comunitaris i una renda social per als treballs reproductius i de cures.

En paral·lel cal potenciar la corresponsabilitat d'aquestes tasques, millorant les condicions laborals d'homes i dones i fomentant un repartiment igualitari i de les cures. Així mateix cal acabar amb la valoració desigual del treball remunerat d'homes i dones, actualment quantificat en un 19% de bretxa salarial.

LLIBERTAT SEXUAL

Barcelona, com a gran ciutat, és un destí de moltes persones lesbianes, gais, transsexuals, bisexuals i intersexuals (LGTBI). Malgrat això, lluny d'haver convertit la ciutat en un espai lliure de LGTBfòbia, vivim una contínua mercantilització de les nostres sexualitats. Per tal de combatre la LGTBfòbia és imprescindible desplegar i aplicar la Llei aprovada recentment al Parlament de Catalunya i adoptar mesures transversals d'educació, prevenció i combat contra les agressions. ■

BOCA   **ORELLA**

**LA MILLOR MANERA D'ARRIBAR A TOTHOM!
PARLA AMB TOTHOM, EXPLICA EL PROJECTE!**

Cal que **totes donem una mica** per a què uns pocs no ho donin tot.

AJUDA'NS A FINANÇAR LA CAMPANYA!

1. accedeix a www.cup.cat/donacions
2. omple el formulari amb les teves dades
3. selecciona l'assemblea de Barcelona
4. posa l'import i la forma de pagament

EPITAFI DE LA SEVA BARCELONA

Un mínim de 15 desnonaments al dia, 18 % de la població que pateix pobresa econòmica energètica, dificultats per accedir a l'aigua, menjadors socials que no donen l'abast, 3.500 morts anuals relacionades directament amb la contaminació de l'aire (a l'àrea metropolitana) i més de 100.000 desocupades constitueixen, des de la fredor de les xifres, proves evidents dels estralls que la combinació de la crisi amb un model neoliberal de ciutat han causat a les classes populars de la ciutat.

Aquest model, aplicat a moltes de les gran ciutats del planeta, té com a mínim tres característiques comunes: el primer és l'especialització dels models productius de les ciutats, a la recerca de l'avantatge comparatiu; el segon, la utilització de les institucions per finançar les infraestructures necessàries per maximitzar els beneficis dels de sempre, i el tercer, l'adopció d'estratègies de control social i de presa de decisions adreçades a assegurar als rics la seva posició.

Barcelona ha estat especialitzada en turisme massiu. Així, el parc hotelier ha arribat a les 70.000 places durant el 2014 i ha doblat les que hi havia al 2003 i més que triplicat les del 1992. Aquest turisme massiu que reverteix menys del 20 % de la seva despesa a la ciutat necessita infraestructures per arribar-hi: així l'Ajuntament ha utilitzat la seva capacitat d'incidència política per fer arribar el TAV, aconseguir l'ampliació de l'aeroport del Prat o la terminal de creuers. Els macroesdeveniments com les Olimpíades, el Fòrum de les Cultures, o les grans fires internacionals han estat les coartades perfectes per bastir aquesta ciutat-parc temàtic on els turistes paguen l'entrada, els de sempre cobren i la majoria en paga les conseqüències; atès que les nostres necessitats bàsiques estan privatitzades, en règim de monopoli.

Per mantenir aquest model injust s'han retallat les llibertats mitjançant ordenances com la del civisme, s'ha negat el dret a vot a unes 160.000 persones majors de 18 anys i unes 60.000 entre els 16 i els 17 anys tenen negat el dret a vot i a ser votats: representen prop del 30 % respecte a la població que va votar el 2011 i consoliden un apartheid polític i jurídic per a joves i migrants. ■

TRANSPORT, PÚBLIC I DE QUALITAT

El transport públic és un servei imprescindible per als treballadors i treballadores i, com a tal, ha d'ésser una prioritat política i pressupostària. La gestió neoliberal del servei ens ha dut a un encariment constant des de fa dècades que ha esclatat els darrers dos anys en importants mobilitzacions a través de la plataforma Stop Pujades. I per això proposem un nou pla de finançament que gravi els principals generadors de la mobilitat privada, reduir de manera immediata el cost dels transports (un 25 % la T-10) i la gratuïtat per a joves, aturades i pensionistes.

D'altra banda, hem d'aturar el robatori que suposen les privatitzacions, en què grans empreses fan negoci amb un servei públic, recuperant la titularitat i gestió pública de tots els autobusos i el TRAM i anul·lant la concessió de la T-Mobilitat a Caixabank. ■

**17 DE MAIG I PLAÇA ORFILA | 17H ACTE CENTRAL DE CAMPANYA
BARCELONA A LES TEVES MANS**

**Capgirem
Barcelona**

PARLAMENTS + ACTUACIONS MUSICALS + CULTURA POPULAR

LA BARCELONA DELS BARRIS

La Barcelona dels barris. Amb més d'un milió i mig d'habitants la ciutat s'ha construït a base de lluites descentralitzades en què la divisió administrativa es desdibuixa i neix el municipalisme de petita escala. Barcelona té vida dins i més enllà d'ella mateixa: 10 districtes, 73 barris reconeguts i molts més de reivindicats. I una interacció constant i invisible amb una àrea metropolitana de límits indefinibles.

Barcelona som els veïns i les veïnes, i la fem allà on vivim i on treballem. Barcelona i els seus barris és diversa; acceptem les contradiccions, però no les desigualtats. Una Barcelona on la Rosa de Foc, la Canadenca o la vaga de Tramvies no són fets històrics, sinó la nostra motxilla d'empoderament, les lluites del veïnat i pel veïnat, contra el poder centralista i opressor.

Aquesta és la Barcelona dels barris, la que avui hem de capgirar. L'organitzem per ordre de l'esperança de vida de cada districte. Perquè les desigualtats costin vides. ■

CIUTAT VELLA

Ciutat Vella és un districte complex per la seva centralitat urbana, històrica i simbòlica, amb un teixit social i associatiu divers que pateix la sobreexplotació turística, una degradació sostinguda de les condicions de vida i una esperança de vida escurçada. Envoltats de policia patrullant constantment, turisme de masses i privatització dels carrers i les places, mentre centenars d'edificis i habitatges es troben en un estat de degradació constant. Per això ens cal:

- Assegurar el dret a l'habitatge per a tothom. Aturar desnonaments i assetjaments immobiliaris i destinar pisos buits a lloguer social.
- Impulsar el decreixement turístic. Abolir els pisos turístics i establir una moratòria d'allotjaments turístics.
- Desenvolupar un entorn urbà al servei de les persones. Aturar la privatització dels espais públics i revisar l'ordenança de terrasses.
- Repensar la seguretat, que consisteix a garantir els drets polítics i civils per a tothom, i acabar amb els abusos policials.
- Combatre la precarització laboral i la destrucció del comerç de proximitat.

GRÀCIA

El districte de Gràcia és el nou territori d'engreix de la Marca Barcelona. El patrimoni històric i la vida rebel a les seves places estan amenaçats per la gentrificació i el turisme. Cal defensar l'autoorganització, la cultura popular i la convivència veïnal que s'estan perdent als barris. Per això ens cal:

- Impedir l'expulsió dels veïns per la precarització del treball i l'augment dels lloguers.
- Aturar immediatament la construcció de nous allotjaments turístics al barri, incloent-hi els que ja tenen llicències. Al Deutsche Bank: ni hotel, ni centre comercial.
- Tancar la casa caserna de la Guàrdia Civil de Travessera. Per un barri sense cossos armats.
- Protegir la zona boscosa del Parc Güell i reobrir-la.
- Un centre d'urgències d'atenció primària (CUAP) 24 hores a l'Esperança, de gestió pública directa.
- Garantir la finalització i posada en marxa de l'Escola Uniuers, i la desaparició dels barracots de la plaça del Poble Romani.

NOU BARRIS

Nou Barris és el districte amb renda més baixa de la ciutat. Ciutat Meridiana és la perifèria de la perifèria, amb més desnonaments que qualsevol altre barri als Països Catalans. Aquí més que enlloc cal un fre d'emergència als desnonaments i cal que defensem els serveis públics i les lluites del moviment veïnal contra les privatitzacions del districte. Per això ens cal:

- Reobertura del CAP de la Guineueta els festius i caps de setmana.
- Retorn del camp de futbol del barri de Porta al Club de Futbol Alzamora.
- Creació de dues rambles transversals al barri de Porta amb horts urbans. Utilització de la plaça de Sóller com a mercat de segona mà autogestionat pel moviment veïnal i com a eix comercial del barri.
- Aturar els desnonaments al districte fins que les persones afectades disposin d'un habitatge digne.
- Retorn de les quatre línies d'autobús 80, 81, 82 i 83 a mans públiques (actualment privatitzades en mans de Sagalés). Reincorporar tota la plantilla amb les mateixes condicions laborals que TMB.
- Impulsar el model d'ateneus i de gestió comunitària dels serveis (com el banc d'aliments a Ciutat Meridiana), i retornar a la gestió pública els centres cívics actualment en mans privades.

SANT MARTÍ

Sant Martí és un districte divers però amb una forta tradició de lluites obreres i veïnals dels seus diferents barris. Durant les darreres dècades ha estat intensament afectat per la implementació progressiva de la "Marca Barcelona": la Vila Olímpica, Diagonal Mar, el Fòrum de les cultures o el Pla 22@. Però les conseqüències del model especulatiu encara segueixen presents amb la transformació de les Glòries, l'augment progressiu del valor del sòl o el creixement constant de places hoteleres.

- Suport als processos de participació i autoorganització veïnal en relació a l'organització social i urbana dels barris: Fem Rambla, Eix Pere IV, la Flor de Maig o la Plaça de les Glòries.
- Implementació de mesures que garanteixin la preservació d'habitatges antics, la continuïtat del comerç de proximitat i la regulació de les terrasses en espais com la Rambla del Poblenou, aturant la turistificació i substitució social.
- Obertura d'equipaments de gestió pública per a la gent gran, com l'Alchemika, i que donguin cobertura a les necessitats generacionals dels barris de Sant Martí.
- Preservació del patrimoni històric del districte, revaloritzant el seu passat industrial i potenciant-hi projectes comunitaris i d'economia social i solidària.
- Recolzament en la lluita contra el centre nazi Tramuntana i tota forma d'apologia del feixisme i el racisme.

SANTS-MONTJUÏC

Sants-Montjuïc és un districte extens format per diversos barris fragmentats per infraestructures com la Gran Via o les vies del tren, i alguns d'ells afectats per greus mancances de transport públic. Això ha generat que al districte hi hagi barris de primera i de segona i equipaments sobers, com Les Arenes o el CIE. El districte té un potent teixit associatiu que ha construït el territori i que ho seguirà fent. Per això ens cal:

- Generar models turístics amb rutes que donin valor al seu patrimoni històric. Rehabilitar Can Bruixa i Can Cervera.
- Impulsar la reconstrucció de Can Vies, tot garantint la mobilitat del veïnat.
- Impulsar un procés participatiu per decidir plans d'usos d'eixos vitals –carrer de Sants, Creu Coberta o Blai– que protegeixin el comerç de proximitat.
- Revertir les externalitzacions i privatitzacions en els serveis sanitaris i denunciar la inoperativitat del CAP Les Hortes-Poblesec. Evitar el tancament del CAP Carreres Candi.
- Evitar que cap metro passi per la Marina sense que s'hi obrin parades i millorar la xarxa d'autobusos.

HORTA-GUINARDÓ

Horta-Guinardó ha patit durant les últimes dècades un envelliment demogràfic sense precedents, acompanyat d'un dèficit històric en les infraestructures i una gestió urbanística de resultats desastrosos. Ara, el projecte neoliberal pretén fer arribar el turisme de masses al districte, a expenses de les condicions de vida de les classes treballadores i amb encara més agreujament dels problemes endèmics. Per això ens cal:

- Garantir la protecció del patrimoni històric dels nostres barris i el seu ús com a espai públic per al veïnat.
- Revocar i resoldre les afectacions dels barris oblidats, la Font del Gos, la Clota i els Tres Turons.
- Aturar qualsevol pla per fer arribar el turisme de masses al districte.
- Aturar els desallotjaments dels espais autogestionats i fomentar l'existència de nous espais d'empoderament popular.
- Garantir que els hospitals de Sant Pau i la Vall d'Hebron siguin un pilar de la sanitat pública dels Països Catalans.

EIXAMPLE

Com a barris centrals i amb grans atractius arquitectònics, sabem què és conviure amb l'asfixiant presència del turisme massiu i mal gestionat: el soroll dels autocars, els inevitables conflictes de convivència entre visitants i locals, la proliferació de pisos turístics i places hoteleres i l'anihilació del comerç de proximitat i la seva substitució per grans supermercats i botigues de souvenirs. Tot plegat ens provoca la sensació d'haver deixat de ser veïnes i veïns per esdevenir figurants silencioses d'un escenari bucòlic. Per això ens cal:

- Recuperar espais comunitaris i privats en desús i la gestió dels espais d'ús públic: Golferichs, Teresa Pàmies i Cotxeres Borrell.
- Dotar d'autonomia alguns espais per a la gestió veïnal: antiga presó Model, Calàbria 66 i Germanetes, entre d'altres.
- Recuperar la titularitat pública dels centres de salut de gestió privada del Consorci Sanitari Integral (CAP Manso i de l'Hospital Clínic, Hospital Dos de Maig, CAP Roger de Flor i Sagrada Família).
- Expropiar la Monumental i fomentar l'autogestió veïnal i el procés participatiu per decidir-ne l'ús.
- Recuperar l'antic Cinema Niza com a equipament públic d'ús veïnal.
- Apostar per un decreixement turístic enfront de la massificació de la Sagrada Família i dur a terme una moratòria immediata d'allotjaments turístics, souvenirs, supermercats i menjar ràpid.

SARRIÀ-SANT GERVASI

El nostre districte està patint un procés d'elitització constant que va en contra de les persones que som i ens sentim de Vallvidrera, de Sarrià i de Cassolès. Un procés que substitueix el comerç de proximitat per botigues de luxe, que expulsa el jovent del barri per l'alt preu de l'habitatge i que malmet greument el parc natural de Collserola. Per això ens cal:

- Defensar el medi natural, tant a la franja entre la ronda de Dalt i el límit del parc natural, com al parc natural mateix.
- Revertir les polítiques que tenen com a objectiu l'elitització i pèrdua d'identitat dels nuclis històrics del districte: aturada del pla de vores de Sarrià i conversió en zona per a vianants del casc antic de Cassolès.
- Augmentar l'autogovern dels barris de muntanya i, a mig termini, iniciar els processos per tal que el conjunt de Vallvidrera, Tibidabo i les Planes esdevingui una Entitat Municipal Descentralitzada.
- Optimitzar el servei del Bus Barri i implantar el bus nocturn als barris de muntanya.
- Impulsar els equipaments públics: Mercat de Vallvidrera, Biblioteca de Sarrià o la Clínica Ripoll a Galvany.

SANT ANDREU

Fins avui Sant Andreu ha vist les seves polítiques centrades a desenvolupar la Marca Barcelona al districte. Com a exemples tenim l'ampliació de la Maquinista, un paisatge de solars víctimes de l'especulació, obres inacabades, vials tallats, equipaments saturats i promeses incomplertes. El Tren d'Alta Velocitat, forjat a cop d'especulació urbanística, ha malbaratat recursos públics i ha deixat empremta en la manca d'equipaments, en un empitjorament del servei de rodalies i en la fractura urbana. Per això ens cal:

- Aturar les obres del TAV, reinvertint en el servei de Rodalies i en els equipaments de la Sagrera.
- Aturar l'ampliació de La Maquinista i fer una aposta pel comerç de proximitat dels barris.
- Pacificar el carrer Gran de Sant Andreu i treballar per un transport públic en què el cotxe sigui residual, afectant igualment a l'Avinguda Meridiana.
- Fer dels equipaments culturals del Canòdrom, la Fabra i Coats i la Nau Ivanow espais de creació per la transformació social i permeables al seu entorn.
- Expulsar els Legionarios i qualsevol grup feixista de Sant Andreu. A les casernes ens calen els equipaments promesos, no desfilades d'apologia de la mort.

LES CORTS

A les Corts les polítiques urbanístiques i econòmiques de la ciutat han dissenyat un districte a mida exclusiva de la classe mitjana-alta, amb conseqüències evidents: la manca d'identitat, l'arrelament del sector privat o concertat en els àmbits de la sanitat i l'educació, la presència forta i constant de grans centres comercials, la marca del Camp Nou o l'alt preu de l'habitatge que expulsa les classes populars. Treballem per un projecte propi de Les Corts que s'allunyi de l'elitització, la Marca Barcelona i els processos d'especulació urbanística. Per això ens cal:

- Anul·lar el PERI de la Colònia Castells per evitar l'enderrocament dels dos edificis del carrer Entença.
- Exigir transparència i participació ciutadana en els grans projectes urbanístics del districte, com la remodelació del Camp Nou o la urbanització de la Colònia Castells.
- Garantir l'oferta d'educació i sanitat públiques al districte.
- Construir els equipaments públics necessaris com la Residència per a gent gran del carrer Benavent i el quart institut públic que les Corts necessita.
- Recuperar els espais ocupats pels cossos militars espanyols, com la caserna del Bruc i la caserna de la Guàrdia Civil, i obrir un procés participatiu veïnal per decidir el futur d'aquests espais.

22 DE MAIG I COTXERES DE SANTS | 19H ACTE FINAL DE CAMPANYA

PA, SOSTRE I LLIBERTAT

BARCELONA A LES TEVES MANS!

PARLAMENTS + ACTUACIONS MUSICALS + CULTURA POPULAR

ENTREVISTA A DAVID FERNÁNDEZ

«ÉS L'HORA DE LES ALTRES VEUS, DE LA GENT I DELS BARRIS»

Barcelona en tres paraules tristes.

Una marca, un aparador, un logo que s'hipersimplifica. Hiperexposada a la cursa banal global. Parctematitzada, mercantilitzada, turistificada. Precaritzada.

I en tres dades?

La ciutat traumada: 80.000 pisos buits, 300.000 persones pobres i la metastasi de les desigualtats que tragina entre Pedralbes i Can Peguera. La que sota l'skyline amaga la injustícia.

I en tres esperances?

La que s'autodetermina cada dia. La ciutat comuna, la cooperativa i la dels barris dempeus de Huertas Claveria. La de les xarxes solidàries, la dels ateneus, la de la cultura popular. L'anònima i la invisible: la d'aquells i aquelles que l'habiten i la fan possible cada dia. La resistent, la dissident, la de la rosa de foc. La dels moviments socials i el moviment veïnal. La construïda a cop de lluites per assolir, pam a pam, el dret a la ciutat; escola a escola, CAP a CAP. La que volem: capital de la ruptura democràtica i capital en el canvi polític i social. La que no demana permís per ser lliures ni perdó per ser-ho. La ciutat lliure d'un país lliure. Garantia de ruptura, de llibertat i de justícia social.

Perquè Capgirem?

Pel que significa la CUP arreu del país i el que pot significar des dels barris. Una aposta des de baix a l'esquerra, de reconstrucció municipalista, treballada

a foc lent i que enguany projecta 163 candidatures arreu dels Països Catalans. Un vot conscientment postcapitalista, radicalment democràtic, nítidament independentista. Que opera com a dic de contenció ètic, com autodefensa democràtica, com estri útil per a la transformació social.

Perquè tanqueu les llistes?

Per expressar el nostre suport. Amb Isabel Vallet, companya de fatigues en aquests tres anys de feina al Parlament, i amb August Gil Matamala, un 'nen' de la guerra del 1934: tota una vida en lluita. Com Barcelona.

I els reptes?

Els de sempre: un peu a l'Ajuntament i tota la resta del cos al carrer. Com a tot el sud d'Europa, el debat sobre la ciutat implica el dilema antagònic entre la necessitat de democràcia urbana i els estralls del capitalisme metropolità. La que vindrà, la de l'aido i la diké, que dirien els grecs: decència comuna i justícia social.

Alguna resposta més?

Que és l'hora de les altres veus. De la gent. Dels barris. De decidir-ho tot. I de seguir lluitant sense aturar-nos. I que la ciutat és l'espai imprescindible per fer-ho. A dins i a fora. Al carrer i a l'Ajuntament. ■

ENTREVISTA A MARÍA JOSÉ LECHA

«SI VOLEM CANVIAR LES COSES CALDRÀ QUE HO FEM NOSALTRES»

Barcelona en tres imatges

Un desnonament. Centenars de persones dormint al carrer. El Centre d'Internament d'Estrangers (CIE) de la Zona Franca.

No n'hi ha de bones?

I tant! Solidàries aturant desnonaments a Ciutat Meridiana. Col·lectius juvenils okupant oficines bancàries per obrir-hi espais alliberats on organitzar-se i construir aliances i resistències.

Tres objectius

Que mai més calgui aplicar mesures d'emergència social. Tenim propostes urgents en matèria d'habitatge, salut, violència masclista, pobresa energètica o malnutrició, per posar alguns exemples. Però ens agradaria no haver de dur mai més aquestes mesures al nostre programa, i per això cal atacar les causes. I la causa és el capitalisme, en totes les seves expressions. El segon, derogar l'ordenança de civisme, que és una eina que criminalitza i perpetua la pobresa i l'exclusió social. És una norma classista i injusta que vetlla per un aparador mentre imposa multes a persones que ja no tenen ni per menjar, que reprimeix les expressions culturals i que persegueix a les treballadores sexuals. La tercera, que el comptador de dones mortes per violència masclista es quedi a zero sempre més. A Barcelona ja fem tard, i ja n'han assassinat a una, l'any passat van ser 8.

Per què encapçales la llista?

Doncs perquè em van proposar en diverses assemblees obertes i em van escollir a la IV Trobada Popular Municipalista.

Ho preguntarem diferent, per què et van escollir?

Ho hauria de contestar qui em va proposar i votar però si ho hagués de dir jo, suposo que sóc una dona, de més de 50 anys, treballadora de sanitat i que fa molts anys que estic en el sindicalisme i a les lluites del meu barri. El meu currículum no té res d'excepcional, al contrari, i suposo que és això el que han valorat les meves companyes i companys. Sóc una més de totes les persones invisibles per al poder i el govern que sobreviuen a Barcelona.

Barcelona és a les nostres mans?

Ho és a la de totes les veïnes de Barcelona. Però cal fer-les servir, arremangar-se, assumir el compromís de que si volem canviar les coses caldrà que ho fem nosaltres. Ningú ho farà per nosaltres, al contrari, ja hem vist com han governat la ciutat durant 32 anys.

Per acabar, entrarem amb força?

I tant que sí! No em deixaran a mi sola allà dins, oi? Sí, entrarem amb força a l'Ajuntament perquè portem l'impuls de dècades de lluita al carrer, i això és el que ens fa fortes. Si posem un sol peu allà dins, és perquè fa anys que trepitgem l'asfalt amb les lluites populars. ■